

Friedmann Ferenc

Ez az édesapám, Friedmann Ferenc. A kép a testvére, Juli néni udvarán készült 1939-ben. Ilyen bajusza volt, és ezt pederte. Nagyon pedáns ember volt, a cipője mindig ragyogott. Szóval mindenre adott.

Apuka szabómester volt, úri szabó méghozzá. Szemben lakott egy másik szabó, az parasztszabó volt, úgy hívták. Az úri szabó rendes öltönyöket varr. Ő nagyon precíz, pontos szabómester volt, gyönyörű szépen kimunkálta azt, amit csinált. Ugyanabban a házban volt a műhelye apukának, mint ahol laktunk. A műhelybe mi csak úgy mentünk le, hogy apuka nem látta, mert nem szerette, ha ott ólálkodtunk gyerekek. Apuka nagyon szigorú ember volt. De nagyon jó ember volt, családszerető, imádta a gyerekeket.

Három alkalmazottal dolgozott, két inassal, egy segéddel. A segéd az már felszabadult. A segédek nem zsidók voltak, és az inasok sem. Az inasok falusi parasztgyerekek voltak; két-három évig voltak ott, annak megvolt a szabálya. Apuka megtanította őket varrni, és aztán levizsgáztatta őket. Az inasok ott aludtak a konyhában. Estére behozták az ágyukat, a földre letették, kész. Az inas reggel korán befűtötte a munkahelyet, a vasalónak a tűzhelyet, berakta a nehéz dögöket. Apuka reggel hétkor ment le a műhelybe. A műhely olyan nagy volt körülbelül, mint ennek a szobának a fele [kb. 6 négyzetméter], és az volt a vágya, hogy valaki örökölje a műhelyt utána.

Apuka nagyon szépen megélt. Nemcsak zsidók jöttek hozzá, hanem azok, akik meg tudták fizetni őt. Drága szabó volt. Volt egy ékszerész, nem volt pénze -- annak is sok gyereke volt viszonylag, és az is zsidó volt --, és az azt mondta, hogy nem tudok fizetni, adok minden gyereknek inkább egy ékszert. És így mindnyájan, a lányok kaptunk egy-egy gyűrűt, énnekem a végén már majdnem nem jutott, mert én voltam a negyedik. Ahhoz képest, hogy apuka szegény ember volt, nagyon-nagyon vigyázott arra, hogy senkit be nem csapott. Abban az időben divat volt, hogy a pesti kereskedők leadtak szöveteket bizományba a szabóknak. Ő azt eladta, keresett rajta vagy nem keresett, de be nem csapta se a kereskedőt, se a kuncsaftot. És ha fölvelt valamit, ő azt elszámolta fillérig. Szóval nagyon becsületes volt, világéletében senkin nem akart meggazdagodni. Apukának a barátai között se [volt nagyon zsidó], mert zömmel szabók voltak. Volt, akinek volt kis földje, meg volt egy kis szőlője, aztán vasárnap mindig elmentek egy kicsit piálni. Apuka is ment velük.